

[Christophersen.]

je. Den er resultatet af den dagsorden, der i januar blev vedtaget på hr. Kjeld Olesens initiativ, og som foregav at skulle bane vej for en bred flertalsregering. Den førte altså til en socialdemokratisk mindretalsregering, hvilket næppe har skuffet hr. Kjeld Olesen så meget som de fleste andre. Men vi vil gøre en energisk indsats her i folketinget i det praktiske arbejde, også for at denne regering en dag kan blive afløst af en anden med andre og friere ideer om samfundets indretning.

Vi vil samtidig være en fair og en loyal opposition, så længe dette varer. Vi vil ikke fortsætte den tidligere oppositions dagsordensleg. Vi vil ikke spærre for arbejdet i folketinget. Den socialdemokratiske regering kan være sikker på, at den vil udelukkende blive bedømt på sin politik og på dens resultater.

Vi vil samarbejde med regeringen på de punkter, hvor vi føler, at vore synspunkter imødekommes. Vi vil i særlig grad søge et samarbejde om løsningen af landets alvorlige økonomiske problemer, og her vil et af vore udgangspunkter naturligvis bl. a. være de aftaler, vi har truffet med en række partier om besparelser, og også de aftaler, som vi under regeringsforhandlingerne traf med partier om grundlaget for en fornuftig økonomisk politik.

Dette ønske fra venstres side om et samarbejde forudsætter naturligvis, at regeringen også lægger samarbejdsvilje for dagen. Hvis den søger resultater og stabilitet i udviklingen, så må den samarbejde med de liberale partier her i folketinget, og mange af de problemer, der skal samarbejdes om, er jo så indbyrdes forbundne, at de må løses som en helhed.

Vi har opfattet statsministerens tale i går sådan, at regeringen har forstået disse politiske realiteter. Vi håber så, at regeringen også i sine handlinger vil indrette sig herefter. Jeg må imidlertid sige, at statsministerens tale i går ikke er et tilstrækkeligt grundlag for os til at afgøre, om dette vil lykkes. Statsministerens tale var i formen imødekommende, men den var på væsentlige punkter præget af uklarhed, og jeg må derfor allerede nu sige, at regeringens foreløbige udspil ikke er af en sådan kvalitet, at det efter vores opfattelse kan løse de proble-

mer, landet står over for. Der må ske afgørende forbedringer af forslagene. Der må foretages afgørende tilføjelser til regeringens plan, hvis venstre skal tage et medansvar.

Statsministerens oplæg vil, hvis det gennemføres i sin nuværende form, ganske vist løse nogle problemer, men det vil til gengæld efter vores opfattelse medføre, at andre og endnu alvorligere vanskeligheder toner frem, vanskeligheder, der vil tvinge regeringen til gang på gang at komme til dette folketing med forslag om nye indgreb og supplerende foranstaltninger, og denne risiko bør ingen regering udsætte sig for eller udsætte folketinget for, hvis den ønsker politisk stabilitet.

Venstre er enig med regeringen i dens vurdering af de økonomiske grundproblemer, men vi er uenige med regeringen på en række punkter om, hvordan de kan løses.

Vor økonomiske krise er, som statsministeren rigtigt har sagt det, en del af den internationale krise, men, som han jo også erkendte det i går, vi har selv bidraget til, at den her i landet er blevet meget mærkbar. Det er mange års u hæmmet omkostningsudvikling, en forkert offentlig udgiftspolitik, et for højt skattetryk og en fejlagtig bygge- og boligpolitik, specielt i 1972-73, som i fællesskab er årsagen til, at netop Danmark rammes hårdere end de fleste andre europæiske lande. Disse indenlandske årsager til krisen har nemlig betydet, at inflation, rekordrente og forkert anvendelse af vore ressourcer i fællesskab har hindret den nødvendige udbygning af eksportvirksomhederne, og det rammer nu både beskæftigelse og valutastilling.

Efter venstres opfattelse er det på denne baggrund lysende klart, hvad der skal gøres, hvis problemerne skal løses.

Der er for det første brug for en altomfattende stabilisering af priser og omkostninger, en løn- og prispause, som for en periode kan sikre, at virksomhedernes konkurrenceevne afgørende forbedres.

Der er for det andet brug for fortsatte offentlige besparelser og fortsatte skattelettelser, så initiativ og investeringsevne fremmes.

Disse to ting vil i fællesskab give en række af de fordele, vi har brug for: lavere rente, større eksport, konkurrencemuligheder, større investeringsevne, og de vil der-